

των προσέφερον θυσίαν εἰς τὸν Ἡρακλῆ. Σήμερον οἱ ναῦται οἱ διερχόμενοι πρῶτην φορὰν ἐκαίθην ὀφείλουσι νὰ ὑποστῶσι τὸ θαλάσσιον βράππισμα καὶ νὰ πληρώσωσι φόρον· ἡ δὲ ἀπλῆ αὕτη ἑορτὴ ἐπήγαγεν ἐκ τῆς πομπῶδους τελετῆς τοῦ δλοκαυτόματος, καὶ ἡ φαειδρὰ σπονδὴ ἀντικατέστησε τὴν θυσίαν τοῦ αἵματος.

Ἀντικρὺ τοῦ Kullan παρίσταται λόφος κεκαλυμμένος ὑπὸ χλόης δνόματι, λόφος τοῦ Odin ἐκεῖ λέγουσιν ὅτι εἶναι ἐνταφιασμένος ὁ σκανδιναυικὸς Θεός· ἀλλ' ἐκτὸς τούτου δὲν φαίνεται ἐνταῦθα σήμερον, καὶ τὸ μνημεῖον τοῦ ἐθνικοῦ συμβούλου Χιμελμάν. Περιφραγμὰ τι ἐκ δένδρων περικλείει τὸ μέρος ἐνθα τὰ ὅσα τοῦ ὑψίστου εἶναι τεθειμένα, πηγὴ δέ τις διαχυοῦς ὕδατος ῥέει ἐκεῖ μετὰ γλυκέως μορμορισμοῦ, αἱ δὲ νεάνιδες τῶν πέριξ, αἵτινες γινώσκουσι τὴν μυθολογίαν λέγουσιν ὅτι εἶναι ἡ ἀληθὴς πηγὴ τῆς σοφίας, ἡ πηγὴ τῆς Μύμερ, διὰ τὴν ὁποῖαν ὁ Odin ἐθυσίασε τὸν ἑνα τῶν ὀφθαλμῶν του. Τὰς ὥραιας ἡμέρας τοῦ θέρους αἱ κόραι προσέρχονται ἐκεῖ διὰ νὰ πῶσι, καὶ τυχαίως ἔρχονται νέοι ἐπίσης, ὥστε ἡ πηγὴ τῆς Μύμερ ἀκούει καὶ γλυκέα αἰσθήματα, φίλτρον ἔρωτος, παράγον πολλοὺς γάμους ἐν τῇ χώρᾳ.

Οἱ ἀγαπῶντες τὴν ποίησιν ἀδύνατον εἶναι ν' ἀπομακρυνθῶσι τῆς Ἐλσενῶρης χωρὶς νὰ ἐπισκεφθῶσιν ἄλλον τινα λόφον ἀφιερωμένον ἐπίσης εἰς ἕτερον τάφον. Ἄνωθεν ἐνὸς τῶν τερπνοτέρων πύργων τῆς Σεελάνδης, ἄνωθεν τοῦ Marienlyst, εἰσέρχεται τις διὰ στενῆς διόδου εἰς δάσος ἐκ φηγῶν, τὸ ὁποῖον ἀφ' ἐνὸς μὲν ἐκτείνεται μέχρι τῆς θαλάσσης, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς ἐκτεταμένην πεδιάδα. Ἐκεῖ βλέπει τις τρεῖς βράχους τὸν μὲν ἐπὶ τοῦ δὲ τεθειμένους, πέριξ δὲ τοῦ χονδροειδεστάτου μνημείου πέσσαρας λίθους τετραγώνους, ἐφ' ὧν οἱ περιηγῆται κάθονται· ἐκεῖ ἀναπαύεται ἡ μελαγχολικὴ σκιὰ τοῦ Ἀμλέτου. Ἐάν, ὡς διατείνονται οἱ δύσπιστοι, ἡ παράδοσις αὕτη τοῦ λαοῦ εἶναι ψευδὴς, οὐδεὶς ἄλλος τόπος ἐδύνατο νὰ ἐκλεχθῇ καταλληλότερον πρὸς τὴν ὁμοιότητα τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἥρωος τοῦ Σακεσπέρου. Τὸ δάσος τοῦτο εἶναι σκιερὸν ὡς ἡ ἰδέα τοῦ πένθους, ἥτις ἐβασίλευεν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Ἀμλέτου. Οὐδεὶς ἄλλος κρότος ἀκούεται ἐκεῖ ἐκτὸς τῆς πνοῆς τῆς αὔρας, τῆς κινούσης τὰ φύλλα τῶν δένδρων καὶ τοῦ μυκηθμοῦ τῆς τρικυμίας τῶν κυμάτων. Πλησίον ἐκεῖ εἶναι ἡ τερπνὴ κατοικία, ἡ κατοικία ἡ βασιλική, ὅπου τραγωδοῦν, χορεύουν καὶ διασκε-

δάζουν, ἐνῶ ἡ ψυχὴ τοῦ Ἀμλέτου ἀναπαύεται ἐν τῇ ἐρημίᾳ. Μίαν ἑσπέραν ἐκάθησα ἐκεῖ καὶ μοῖ ἐφάνη ὅτι ὁ Σακεσπῆρος παρεκάθητο ἐκεῖ πλησίον· τόσον κατῴρθωσε νὰ κατασταθῇ ὁ πιστὸς διερμηνεύς τῆς ποιήσεως τοῦ Βορβᾶ· ἔσκυψα ἐπὶ τῆς ψυχῆς ταύτης πέτρας, ὡς διὰ νὰ ἐρωτήσω διήθεν τὸν Ἀμλέτον, ἐὰν εὔρε τὴν τελευταίαν λέξιν τοῦ αἰνίγματος τὸ ὁποῖον ἤθελε νὰ λύσῃ. Ἀναχωρῶν δ' ἔκοψα ἐν ἐκ τῶν κιτρίνων ἐκείνων ἀνθρώπων τῶν φυομένων πέριξ τῶν τάφων. Βεβαίως ἡ Ὀφελία ἤθελε θέσει τὸ ἄνθος ἐκεῖνο ἐπὶ τοῦ στέμματος τῆς.

(Κατὰ τὸ γαλλικόν) K. M.

ἩΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΤΩΝ ΚΙΝΕΖΩΝ.

ΕΝ ταῖς ἐκθέσεσι πολλῶν πρινηγνῶν, οἵτινες κατὰ διαφόρους κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον μεμαχρυσμένας ἐποχὰς εἰσεχώρησαν εἰς τὸ ἀπέραντον κατὰ τὴν ἑκτασιν Οὐράνιον κράτος, ἀπαντῶμεν πολλὰς πάνυ περιέργους πληροφορίας περὶ τῶν ἡθῶν καὶ ἐθίμων τῶν κατοίκων τῆς εὐρείας ταύτης αὐτοκρατορίας, τὰς ὁποίας συνοπτικῶς ἐκθέτομεν ἐνταῦθα χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς *Χρυσάλλιδος*.

Εἰ καὶ πολλοὶ ἔγραψαν μέχρι τοῦδε πολλὰ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, τοσαύτην ὅμως ὕλην ἔχει ὁ ἐπιθυμῶν νὰ πραγματευθῇ περὶ αὐτοῦ, ὥστε τόμοι δλόκληροι δύνανται νὰ ἀπαρτισθῶσι. Κράτος οὐ ἢ τε ἑκτασις καὶ ὁ πληθυσμὸς μέχρι σήμερον ἀγνοοῦνται πολλὴν δύναται νὰ χορηγήσῃ ὕλην, ποικίλην ἅμα καὶ περίεργον, τοσοῦτῳ μᾶλλον καθόσον πολλῶν αἰώνων ζῶν μετροῦν, οὐδεμίαν συγκοινωνίαν ἔλαβε μετὰ τῶν ἄλλων ἐθνῶν τῆς οἰκουμένης. Καὶ ἡ μὲν ἑκτασίς του καθ' ὑπολογισμὸν δυνατὸν νὰ μετρηθῇ, ἀλλ' ὁ πληθυσμὸς αὐτοῦ δύσκολον εἶναι δὲ τοσοῦτος ὥστε πολλὰι μυριάδες ἀνθρώπων μὴ ἔχοντες οὐδὲ σπιθαμὴν γῆς δικαίωνται ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐντὸς πλοίων ἐπὶ τούτῳ κατεσκευασμένων. Περίεργον δὲ εἶναι νὰ βλέπῃ τις πλησίον πόλεως κτισμένης ἐπὶ τῆς παραλίας, ὡς λ. χ. τῆς Καντόνος, ἄλλην πόλιν κινουμένην ἐντὸς τῆς θαλάσσης. Ἄνθρωποι γεννῶνται καὶ ἀποθνήσκουσι χωρὶς νὰ κατακλινθῶσιν οὐδ' ἅπαξ ἐπὶ τῆς γῆς. Τοσαύτην δὲ ἑντασιν λαμβάνει ὁ πληθυσμὸς, ὥστε πολλὰι ἐφευρέθησαν μέθοδοι πρὸς περιορισμὸν αὐτοῦ. Χιλιάδες νεογνὰ ῥίπτονται ἐντὸς βαράθρων ἢ πύρ-

γων ἐπὶ τούτῳ κτισμένων καὶ ἀποθνήσκουσιν ἅμα γεννηθέντα. Ἐκτὸς τούτου ὁ λιμὸς, αἱ πλημύραι, αἱ θύλλαι, αἱ ἐπιδημικαὶ νόσοι καὶ οἱ ἐμφύλιοι πόλεμοι πολλὰς κατ' ἔτος χιλιάδας Κινέζων προῶρας κοταστρέφουσιν. Ἀλγεινὴν ἐντύπωσιν προξενοῦσι τῷ ἀναγνώστῃ αἱ δεινοπάθειαι καὶ αἱ στερήσεις τὰς ὁποίας μετ' ἀψηφισίας ὑποφέρουσι τὰ ἀτυχῆ πλάσματα τοῦ κράτους τούτου· τοσαύτην δὲ δεικνύουσιν ἀδιαφορίαν πρὸς τὸν θάνατον, ὥστε πολλάκις παιδιᾶς χάριν ἢ ἐξ ἀσυγνώστου ἀμελείας φονεύονται. « Εἶδα, λέγει εἷς ἐκ τῶν περιηγηθέντων τὴν Κίναν, ἀνθρώπους ἐκτεθέντας εἰς προφανῇ κίνδυνον χάριν σκοποῦ τινὸς ὁρισμένου, οὐδέποτε ὅμως ἐφαντάσθησαν ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ φονευθῇ τις παιδιᾶς χάριν· ἐπέπρωτο νὰ ἴδω τυτὸ ἐνταῦθα. »

Ἐπιφυλλασσόμενοι νὰ πραγματευθῶμεν ἐκτενέστερον ἐν τινὶ ἐπομένῳ φυλλαδίῳ δίδομεν σήμερον τοῖς ἀναγνώσταις ὀλίγας τινὰς πληροφορίες περὶ τῶν ἡθῶν καὶ ἐθίμων τῶν κατοίκων τῆς χώρας ταύτης.

Ἐν τῶν μάλα ἐπικρατούντων ἐθίμων τῶν ἀνδρῶν εἶναι τὸ ξύρισμα τῶν κεφαλῶν των, ἀφίνοντες μικρὰν ἀλλὰ ὅσον τὸ δυνατόν μακρὰν κατὰ τὴν κορυφὴν οὐρὰν, ἥτις πολλάκις λαμβάνει ἐνὸς μέτρου γαλλικοῦ μάκρος. Ὅταν δὲ φυσικῶς τοῦτο εἶναι ἀκατόρθωτον, προσθέτουσι ξένας πλεξίδας. Μεγάλην καταβάλλουσιν οἱ Κινέζοι ἐπιμέλειαν πρὸς διατήρησιν καὶ αὐξησιν αὐτῆς, οἱ πλοῦσιοι μάλιστα, κατὰ δεκαήμερίαν ξυρίζουσι τὴν λοιπὴν κεφαλὴν· οἱ παραμελοῦντες τὸ ξύρισμα θεωροῦνται ὡς ἀγενεῖς ἢ πτωχοί. Τὸ ξύρισμα τῆς κεφαλῆς θεωρεῖται ὡς ἐθνικὸν σύμβολον τῶν Κινέζων.

Ἐτερον ἔθιμον ἐπίσης γενικὸν εἶναι, αἱ γυναῖκες νὰ προσπαθῶσι νὰ σμικρύνωσι τοὺς πόδας των. Εὐγενὴς καὶ μεγάλης ἀξίας ἐθεωρεῖτο ἡ ἔχουσα μικρὸν πόδα γυνή. Πρὸς τοῦτο δὲ μεγάλη καὶ ἐνδραχὴς κατεβάλλετο μέριμνα ἅμα τὰ κοράσια ἐφθονον τὸ ἐξδομον τῆς ἡλικίας των ἔτος, ὅπως διὰ διαφορῶν μέσων περιστέλλωσι τὴν αὐξησιν τῶν ποδῶν των θέτοντες τούτους ἐντὸς σιδηρῶν ἢ ξυλίνων πεδίλων. Ἀπὸ τινος ὅμως χρόνου φαίνεται ἐλαττωθεῖσα ἡ συνήθεια αὕτη, καὶ οὕτω σήμερον εἶναι δυνατόν νὰ ἴδῃ τις εὐγενεῖς μυρίας κυρίας μὲ φυσικῶς ἀνεπτυγμένον πόδα.

Ἐτερον ἔθιμον ἐπίσης γενικὸν σχεδὸν εἶναι νὰ διατηρῶσι τοὺς ὀνυχάς των. Οἱ περιηγηταὶ διηγοῦνται ὅτι εἶδον Κινέζους ἔχοντας ὀνυχας ἀπι-

στεύτου μήκους, τοὺς ὁποίους μετὰ θρησκευτικῆς προσοχῆς προσεφύλαττον καὶ διετήρουν.

Ὁ χαιρετισμὸς τῶν Κινέζων εἶναι ὅλως διάφορος ἢ ὅπως παρ' ἡμῖν γίνεταί. Φοροῦντες τοὺς πέλους ὅταν ἀπαντήσωσι φίλον συσφίγγουσι τὰς χεῖρας καλῶς, ὡς εἰ ἐπρόκειτο νὰ παλαίσωσιν.

Ὅλοι οἱ Κινέζοι μὴδ' αὐτοῦ τοῦ γεωργοῦ ἢ ἐπαίτου ἐξαιρουμένου κρατοῦσιν ἀεριστήρια. Ἐνῷ δὲ ἐργάζωνται ἀερίζονται συγχρόνως.

Τὰ γεύματα τῶν Κινέζων εἶναι πλουσιοπάροχα, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι διατηροῦσιν εἰς αὐτὰ ὅλως ἐναντίαν τάξιν ἢ ἡμεῖς. Τελευταῖον βοῶσι τὸν ζωμὸν ἀρχίζοντες ἀπὸ τὰ ὀπωρικά.

Ἐκδοτοὶ εἶναι οἱ Κινέζοι εἰς τὰς λιτανείας, τὰς ὁποίας ποικίλλουσι μεγαλοπρεπῶς. Μουσικαί, σημαίαι, στρατιωτικαὶ παρατάξεις συνοδεύουσιν αὐτάς, ὅταν μάλιστα τελοῦνται πρὸς τιμὴν τῶν ἐγχωρίων θεῶν. Περίεργος εἶναι ἡ εὐθυμία τῶν Κινέζων εἰς αὐτάς καὶ ἡ χαρὰ των. Τάξιν σπανίαν διατηροῦσιν οἱ Κινέζοι παρακολουθοῦντες τὰς λιτανείας.

Ἡ παιδεία εἶναι πάνυ περιορισμένη ἐν Κίνᾳ, διὸ καὶ ἐλάχιστος ἀριθμὸς αὐτῶν καταγίνεται εἰς τὰ γράμματα, ὀλίγιστοι δὲ διακεκριμένοι ἐπὶ σοφίᾳ ὑπάρχουσιν. Ἡ ἀρχὴ τῶν βιβλίων των εἶναι τὸ τέλος αὐτῶν, ὁ ἀριθμὸς τῶν σελίδων κατωθεν αὐτῶν, αἱ δὲ ὑποσημειώσεις ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς σελίδος. Ἀναγινώσκουσιν ἀρχίζοντες ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά. Τὴν αὐτὴν ἀκολουθοῦντες τάξιν θέτουσι τὸ ἐπώνυμον πρὸ τοῦ ὀνόματος καὶ ἐν γένει τὸ ἀνάπαλιν πράττουσι παρ' ὅ,τι ἡμεῖς.

Εἰς τὰς χαράς των φεροῦσιν ἐνδύματα μαῦρα, εἰς δὲ τὰς λύπας των λευκά· οὕτω αἱ προσκεκλημένοι εἰς τοὺς γάμους γυναῖκες καὶ αἱ συνοδεύουσαι τὴν νύμφην εἶναι κατὰμαυρα ἐνδεδυμένοι, οἱ δὲ συνοδεύοντες τοὺς νεκροὺς φοροῦσιν ἐνδυμασίαν λευκὴν.

Ὁ Ἰανουάριος εἶναι ὁ τελευταῖος τοῦ ἐνιαυτοῦ μῆν. Κατ' αὐτὸν μεγάλαι καὶ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας διαρκοῦσαι ἐτοιμασίαι γίνονται πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ νέου ἔτους. Ἐπὶ δέκα ἡμέρας τὰ δημόσια γραφεῖα κλείονται, οἱ τεχνῖται δὲ ἐργάζονται, καὶ ἐν γένει πάντες ἀργοῦσιν. Ἡ ὑποδοχὴ τοῦ νέου ἔτους γίνεται διὰ τελετῶν περιέργων ἅμα καὶ ποικίλων.

Τὰς παραμονὰς αὐτοῦ τελοῦσι τελετὴν εἰς τὸν Θεὸν τοῦ μαγερείου, τὸ ὁποῖον προηγουμένως καθαρίζουν ἐπιμελῶς καὶ ἀσπρίζουσι. Τὴν δὲ ἡμέραν τοῦ νέου ἔτους, τὴν ὁποίαν ἔρθιοι πάντες περιμένουσι, τελοῦσιν ἐτέραν τελετὴν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς οἰκίας των πνευγυρικωτάτην.